

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0052 van 29 september 2015
in de zaak 1213/0706/SA/3/0671

In zake: de heer **Edgard GELEYNS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Julie LAUWERS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolvengracht 38 bus 2
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de nv **LEO PEETERS KEERBERGEN**
2. de heer **Leo PEETERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Dirk LINDEMANS en Filip DE PRETER
kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 juli 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 2 mei 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tweede tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo van 8 januari 2013 ingewilligd. De deputatie heeft aan de tweede tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor de uitbreiding van een bestaand bedrijfsgebouw met buitenaanleg.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3120 Tremelo, Kruisstraat 149 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 462f, 465h, 467h, 474a, 475a, 462n, 467g, 467k en 474n.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 december 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Arnaut DE SCHREYE die verschijnt voor de verzoekende partij, de verzoekende partij in persoon, advocaat Willem CHEYNS die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Filip DE PRETER die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv LEO PEETERS KEERBERGEN en de heer Leo PEETERS verzoeken met een aangetekende brief van 18 oktober 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 4 november 2013 de tussenkomende partijen toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 10 januari 2012 wordt een planologisch attest afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo. Dit planologisch attest bevat volgende voorwaarden:

“ ...

- *Bij de bouwaanvraag dient beplantingsplan te worden gevoegd. De beplantingen moeten worden gerealiseerd binnen het eerstvolgende plantseizoen na de realisatie van de uitbreiding.*
- *Bij de aanplanting dient gebruik gemaakt te worden van inheemse en standplaatsgeschikte soorten.*
- *Groenzone dient voor min. 60% dicht beplant te worden met streekeigen struiken en hoogstammige bomen met het oog op het bufferen van de bedrijfsactiviteiten t.o.v. de aanliggende functies.*

- Groenbuffer aan westelijke perceelsgrens bedraagt 5m.
- Bij opmaak van RUP zal bestaande voetbalterrein, gelegen in natuurgebied aan de overzijde van de Basdongenstraat, moeten opgenomen worden.
- Er dient geen buffer voorzien te worden t.a.v. de overige handelszaken langsheen de Kruisstraat.
- Parkeerzone te voorzien aan achterkant van te realiseren bedrijfsgebouw.
- Ligging van bestaande buurtweg dient gerespecteerd te blijven.
- De groenzone achter het bedrijfsgebouw dient minimaal 25 meter breed te zijn.
- Een laad- en loszone achter het bedrijfsgebouw is niet toegestaan.

...”

Op 17 september 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomende partij voor de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de uitbreiding van een bestaand bedrijfsgebouw met buitenaanleg”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’, voor de eerste 50 meter gelegen in woongebied en daarachter in recreatiegebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 oktober 2012 tot en met 4 november 2012, worden vijf bezwaarschriften ingediend door onder meer de verzoekende partij.

De vzw Toegankelijkheidsbureau brengt op 8 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 5 november 2012 een gunstig advies uit.

De dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant brengt op 6 november 2012 een ongunstig advies uit.

De brandweer van de stad Aarschot brengt op 9 november 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tremelo weigert op 8 januari 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Er dient opgemerkt te worden dat de voorziene wegenis in de aanvraag afwijkend is van het planologisch attest, zoals voorwaardelijk gesteld. Deze afwijking/voorwaarde maakte echter geen deel uit van het openbaar onderzoek dat georganiseerd werd tijdens de procedure van het planologisch attest. Bijgevolg zullen eventuele bezwaren hieromtrent relevant zijn. Een nieuwe beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is noodzakelijk.

...

[12] De woonplaatsen van de bezwaarindieners maken deel uit van de onmiddellijke omgeving van het project. Bijgevolg dient de nodige draagkracht gegeven te worden aan het bezwaar.

...

[16]...

Rekening gehouden met de VCRO meer bepaald art. 4.1.1, 7° (...) is te oordelen dat een bedrijf dat onderhoud van voertuigen uitvoert, tweedehandswagens verkoopt en niet beschikt over voldoende vergunde parkeergelegenheid onbestaanbaar kan zijn. Parkeergelegenheid is een essentieel onderdeel van de bedrijfsvoering. Bijgevolg is het hoofdzakelijk vergund karakter ernstig in twijfel te stellen.

....

Te besluiten valt dat dit een ontvankelijk bezwaar betreft waar de nodige draagkracht dient aan gegeven te worden.

...

Voorzover de dienst waterlopen kan opmaken uit de documenten die bij de aanvraag gevoegd zijn, kan het voorwerp van de aanvraag een effect hebben op de bescherming tegen wateroverlast en overstromingen. Dit effect moet beperkt worden door de hieronder vermelde voorwaarden in de vergunning op te nemen.

Specifieke voorwaarden of maatregelen

De provinciale verordeningen inzake afkoppeling van hemelwater. Afkomstig van dakvlakken en verharde oppervlakten moeten strikt nageleefd worden;

- Voor de berekening van de totale dakoppervlakte dient het dak van het bestaande aanpalende gebouw (1748m²) mee in rekening te worden gebracht indien dit in het verleden nog niet is gebeurd. ($U \geq B/2$, dan $V=B+U$)*
- Een verharding wordt steeds aangelegd of uitgebreid met doorlatende of halfdoorlatende materialen. In dit project wordt de verharding (rijweg+parkeerplaatsen) overal voorzien in ondoorlatend materiaal (asfalt). Omdat de oppervlakte groot is heeft de materiaalkeuze een groot effect op het watersysteem. Het komt echter maar uiterst zelden voor dat het hemelwater zo sterkt vervuild wordt in contact met de verharde oppervlakte dat het als afvalwater kan beschouwd worden. Het gebruik van ondoorlatend materiaal dient gemotiveerd te worden en tot een minimum beperkt.*
- Bij het ontwerp van hemelwatervoorzieningen dient er rekening te worden gehouden met de prioriteit van maatregelen, zoals vastgelegd in de verordeningen n.l.: nuttig gebruik, vervolgens het niet-gebruikte hemelwater laten infiltreren en tenslotte bufferen met vertraagde afvoer. De keuze tussen infiltratie en buffering is niet vrij. In dit ontwerp wordt er geen infiltratie van hemelwater voorzien. Hiervan kan slechts worden afgeweken indien een studie aantoonst dat infiltratie onmogelijk is (afhankelijk van de infiltratiekarakteristieken van de grond).*

In huidige omstandigheden is het ontwerp niet in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen van het decreet op het integraal waterbeleid.

Er kan bijgevolg geen gunstig wateradvies verleend worden.

...

In casu kan het bedrijf, in lokale vorm, een belangrijke meerwaarde betekenen voor de ruimtelijke kwaliteit van het gehucht Kruis. Het zou zich constructief beter richten op de Kruisstraat. Als belangrijke factor in de bezitspercellering kan het bijdragen aan een integratie van groen in het straatbeeld. Dit zou de belevingswaarde van de omgeving aanzienlijk verhogen. Het met respect omgaan met het verleden en het respecteren van bepaalde waarden van een binnengebied zijn minima waaraan een vergunning moet voldoen. Verkeerstechnische problemen moeten opgelost of geoptimaliseerd worden.

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming kan gebracht worden met de wettelijke bepalingen, alsook niet met de goede ruimtelijke ordening. Het project is bijgevolg niet vatbaar voor vergunning.

...”

De tweede tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 28 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 april 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 30 april 2013 beslist de verwerende partij op 2 mei 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Er is in de onmiddellijke omgeving geen homogeniteit wat betreft de kavelvormen en – afmetingen. De bebouwing is te omschrijven als een historisch gegroeide mengeling van wonen en kleinschalige en grootschalige detailhandel.

...

Het college van burgemeester en schepenen heeft deze bezwaarschriften uitvoerig behandeld en deels in aanmerking genomen.

...

De aanvraag voorziet in de plaatsing van twee hemelwaterputten met elk een inhoud van 20.000l voor het hergebruik van het hemelwater, evenals een buffervolume van 125.000l in de vorm van bijkomende hemelwaterputten met een overloop naar de openbare riolering wordt voorzien. Met dit buffervolume beantwoordt de aanvraag niet geheel aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er een schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding. De provinciale dienst waterlopen bracht hieromtrent een voorwaardelijk advies uit.

Tijdens de beroepsprocedure wordt een aangepaste aanstijplijst ingediend en wordt een infiltratie van 220.000liter voorzien. Dit dekt zowel de bestaande als de nieuwe verhardingen een dakoppervlaktes.

...

Omwille van de planologische strijdigheid met het recreatiegebied werd voor het goed een planologisch attest gevraagd. De aanvraag werd ingediend binnen het jaar na het op 10 januari 2012 verleende planologisch attest.

...

Gezien de voorliggende aanvraag voldoet aan de gestelde voorwaarden, kan aan de planologische tegenstrijdigheid voorbij gegaan worden.

...

Met betrekking tot de ruimtelijke integratie van de uitbreiding werden volgende voorwaarden verbonden aan het planologisch attest:

...

De voorliggende aanvraag voldoet aan deze voorwaarden.

...

Naar aanleiding van voorliggende aanvraag kan echter geen uitspraak gedaan worden over de wettigheid van het planologisch attest. Het planologisch attest werd niet aangevochten in een aparte procedure. Het werd evenmin vernietigd of opgeheven, noch recent gewijzigd. Het ligt niet in de beoordelingsbevoegdheid van een administratieve overheid, zoals de provincie, om over de wettigheid van planologische attesten een uitspraak te doen.

...

Het toegankelijkheidsbureau heeft hieromtrent een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht. De voorwaarden uit dit advies dienen aan een mogelijke vergunning gekoppeld te worden.

f) Op de hoorzitting wordt gesteld dat er, anders dan wat de plannen aangeven, een spuitcabine wordt voorzien. De ligging ervan, al dan niet binnen het gebouw, is niet gekend. Evenmin het type als eventuele gebouwtechnische maatregelen aangaande mogelijke hinder. Er kan op basis van de huidige gegevens niet nagegaan worden welke de mogelijke impact van een spuitcabine zal zijn op de omgeving. Dit element maakte evenmin deel uit van het openbaar onderzoek of het planologisch attest. Een spuitcabine kan bijgevolg noch beoordeeld noch vergund worden binnen de huidige procedure.

g) Een groot deel van de bestaande verhardingen en buitenopslag op het terrein is onvergund. De aanvraag beoogt, in navolging van het door de gemeente afgeleverde planologisch attest, een uitbreiding van de bestaande vergunde bedrijfsgebouwen op een deel van de terreinen ingenomen door deze onvergunde verhardingen én een sanering van de andere verhardingen door de aanleg van een groenzone. Deze groenzone dient ten laatste het eerste plantseizoen volgend op de uitvoering van de vergunde werken te worden aangelegd. Dit impliceert ook dat de onvergunde verhardingen en buitenopslag dient gesaneerd te zijn voor gestart kan worden met de uitbreiding van de bedrijfsgebouwen.

...

... te vergunnen met volgende voorwaarden:

- De plaatsing van een spuitcabine maakt geen deel uit van deze vergunning;
- Er wordt een infiltratiecapaciteit van 220.000L voorzien;
- De normbepalingen van hoofdstuk 3 van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid worden nageleefd, evenals de voorwaarden gesteld in het advies van het toegankelijkheidsbureau van 8 oktober 2012 (zie bijlage I);
- De groenvoorzieningen opgetekend op het inplantingsplan worden aangelegd met streekeigen bomen en/of beplanting en dit ten laatste het eerste plantseizoen volgend op de uitvoering van de vergunde werken;
- De sanering van onvergunde verhardingen en de buitenopslag op het terrein dient te gebeuren alvorens kan gestart worden met de uitbreiding van de bedrijfsgebouwen.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Door de geplande werken immers reeds uit te voeren, zou de schade voor verzoekende partij verwezenlijkt worden:

- De woning van verzoekende partij zal ontegensprekelijk een ernstige derving ondervinden door de tenuitvoerlegging van de geplande werken (zie hierboven + stuk 7).*

Dit nadeel zal niet meer hersteld kunnen worden, van zodra de geplande werken zijn uitgevoerd.

- Het uitzicht vanuit de woning van verzoekende partij zal ernstig verstoord worden door de uitbreiding van de garage.*

Ook dit ernstig nadeel zal niet meer hersteld kunnen worden, eens de geplande werken zijn uitgevoerd.

- Daarenboven zal de woning door deze gecreëerde derving, een ernstige waardevermindering kennen (ca. € 200.000; zie hoger).*

Ook dit ernstig nadeel zal moeilijk hersteld kunnen worden, na uitvoering van de geplande werken.

De onmiddellijke uitvoering van de bouwwerken waarvoor in de bestreden beslissing een vergunning werd verleend, kan verzoekende partij derhalve een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen, reden waarom het behoort dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt geschorst.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

1) M.b.t. de beweerde ernstige derving die de woning van verzoekende partij zou ondervinden ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing

Verzoekende partij voert in eerste instantie aan dat zijn woning een ernstige derving zou ondervinden ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Deze derving zou meer bepaald bestaan uit het feit dat de woning van verzoekende partij zal worden blootgesteld aan verschillende hinderaspecten, waaronder geluidshinder, geurhinder en de toename van toxische stoffen.

Verzoekende partij laat evenwel na om concrete en precieze gegevens bij te brengen die

de ernst van dit ingeroepen nadeel en van deze beweerde te verwachten hinderaspecten zouden kunnen aantonen.

Verzoekende partij beperkt zich in zijn verzoekschrift louter tot een algemene en vage beschrijving, zonder hierbij echter een dienstig stuk (zoals bijv. een geluidstudie, geurstudie, luchtvervuilingsanalyse, ...) bij te brengen waaruit de door hem beweerde aantastingen op zijn perceel blijken, laat staan de omvang en / of de ernst hiervan (zie in gelijkaardige zin arrest Raad voor Vergunningsbetwistingen, nr. S/2012/0173 van 22 augustus 2012).

Doordat verzoekende partij nalaat om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken, is het dan ook onmogelijk om (de ernst van) enig nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen (zie arrest Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. S/2011/0032 van 27 april 2011 en nr. S/2010/0036 van 7 juli 2010).

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt bijgevolg niet aangetoond.

2) M.b.t. de beweerde visuele hinder

Vervolgens voert verzoekende partij aan dat het uitzicht vanuit de woning van verzoekende partij ernstig verstoord zal worden door de uitbreiding van de garage.

Volgens verzoekende partij zou een groenbuffer van 2 meter hoog immers niet volstaan om de visuele hinder weg te nemen van een gebouw, dat meer dan 7 meter hoog is.

Daarnaast zou de lichthinder 's avonds en 's nachts ook groter worden door de uitbreiding van het gebouw en de onaangename verlichting van de toonzaal en de lichtreclame.

Verzoekende partij toont deze beweerde hinder evenwel geenszins in concreto aan aan de hand van een of ander dienstig stuk (zoals bijv. foto's en / of een lichtstudie).

Evenmin brengt verzoekende partij een stuk bij waaruit de indeling of inrichting van de woning van verzoekende partij blijkt (waar is bijv. de leefruimte of de slaapkamer gelegen?). Onmogelijk kan het effectieve uitzicht en de te verwachten hinder vanuit de woning van verzoekende partij dan ook onderzocht worden.

Verzoekende partij laat na om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die toelaten om (de ernst van) het opgeworpen nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen (zie arrest Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. S/2011/0032 van 27 april 2011, nr. S/2010/0036 van 7 juli 2010 en nr. S/2012/0173 van 22 augustus 2012).

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt bijgevolg niet aangetoond.

3) M.b.t. de beweerde ernstige waardevermindering van de woning van verzoekende partij

Verzoekende partij werpt tenslotte op dat de bestreden beslissing zal leiden tot een ernstige waardevermindering van de woning.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen zal echter wel samen met verwerende partij opmerken dat de beweerde waardevermindering van de woning van verzoekende partij onmogelijk als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden aangenomen.

Een waardevermindering betreft immers een financieel nadeel, dat per definitie niet als moeilijk te herstellen kan worden beschouwd (zie in gelijkaardige zin: arrest Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. S/2011/0062 van 8 juni 2011; nr. S/2011/0030 van 26 april 2011; nr. S/2012/0072 van 16 april 2012; nr. S/2011/100 van 23 augustus 2011; nr. S/2011/0089 van 2 augustus 2011).

Ook dit beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan dan ook niet worden aangenomen.

De vordering tot schorsing dient dan ook als ongegrond te worden afgewezen wegens het gebrek aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
...”

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

De verzoekende partij komt in het verzoekschrift niet verder dan de affirmatie dat zij een ernstig nadeel lijdt, dat de woning een ernstige derving ondergaat, dat het uitzicht ernstig verstoord zal worden en dat er een ernstige waardevermindering ontstaat.

Het enige concrete hinderaspect dat wordt aangehaald is het uitzichtverlies. Dit wordt evenwel op geen enkele manier verder geduid. Zoals hoger werd aangetoond is een verlies aan uitzicht moeilijk denkbaar wetend dat de woning van de verzoekende partij niet paalt aan het bewuste terrein, wetend dat er sprake is van bestaande bomen, wetend dat de verhardingen op aanzienlijke afstand van de perceelsgrens zullen worden opgericht en wetend dat een bredere bufferzone zal worden aangepland dan degene die thans aanwezig is.

De verzoekende partij toont niet aan een nadeel te zullen ondergaan, laat staan dat zij zou aantonen dat enig nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten

beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in het verzoekschrift omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken.

2.

De Raad dient vast te stellen dat hij de ernst van de ingeroepen nadelen niet kan onderzoeken noch beoordelen. De verzoekende partij verwijst naar een dadingsovereenkomst om aan te tonen dat haar woning een ernstige derving zal ondervinden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad ziet niet in hoe een eenzijdig opgestelde dadingsovereenkomst het bewijs kan vormen van een ernstig nadeel dat tevens moeilijk te herstellen is en rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voor wat de ingeroepen verstoring van het uitzicht betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen concrete stukken bijbrengt die de Raad toelaten de aard en de omvang, met andere woorden de ernst ervan, te onderzoeken en te beoordelen. Zij toont nergens wat haar huidige uitzicht is en in welke mate dit zal aangetast worden als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Bovendien merkt de Raad, samen met de tussenkomenende partij, op dat uit het inplantingsplan blijkt dat de woning van de verzoekende partij niet onmiddellijk grenst aan de percelen waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. De verzoekende partij dient de nadelen die ze met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, in dit geval de verstoring van haar uitzicht, te concretiseren opdat ze nuttig zouden kunnen aangewend worden. De verzoekende partij heeft dit evenwel nagelaten.

Wat de voorgehouden waardevermindering van de woning betreft, is de Raad van oordeel dat dit een financieel nadeel is dat in principe niet moeilijk te herstellen is. Bovendien stelt de verzoekende partij zelf dat zij geen eigenaar is van de woning zodat de verzoekende partij de waardevermindering niet persoonlijk kan lijden, minstens toont zij het tegendeel niet aan.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER